

ויקרא פרק ב – מנחת נדבת יחיד (מעשרון עד ששים עשרון סולת חטה, לוג שמן לכל עשרון, קומץ לבונה אחד)

- (א) וּנְפֹשׁ כִּי תִקְרִיב קֶרֶבן מִנְחָה לִיקְנֹק סֹלֶת יִהְיֶה קֶרֶבְנוּ וַיִּצַק עָלֶיהָ שֶׁמֶן וְנָתַן עָלֶיהָ לְבִנָּה :
- (ב) וְהִבִּיֵּאתָ אֶל בְּנֵי אֹהֶרֶן הַכֹּהֲנִים וְקִמְצָה מִשֶּׁם מְלֵא קִמְצוֹ מִסֹּלֶתָהּ וּמִשְׁמֶנֶהּ עַל כָּל לְבִנְתָּהּ וְהִקְטִיר הַכֹּהֵן אֶת אֲזִכְרֹתֶיהָ הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁה רִיחַ נִיחֹחַ לִיקְנֹק :
- (ג) וְהִנּוּחֲתָת מִן הַמִּנְחָה לְאֹהֶרֶן וּלְבָנָיו קִדְשׁ קִדְשִׁים מֵאֲשֵׁי יְקִנֹּק : ○
- (ד) וְכִי תִקְרַב קֶרֶבן מִנְחָה מֵאַפֶּה תִנּוֹר סֹלֶת חֲלוֹת מִצַּת בְּלוֹלַת בֶּשֶׂמֶן וּרְקִיקֵי מִצּוֹת מִשְׁחִים בֶּשֶׂמֶן : ○
- (ה) וְאִם מִנְחָה עַל הַמִּנְחָת קֶרֶבְנָךְ סֹלֶת בְּלוּלָה בֶּשֶׂמֶן מִצָּה תִהְיֶה :
- (ו) פְּתוֹת אֹתָהּ פְּתִים וַיִּצַקְתָּ עָלֶיהָ שֶׁמֶן מִנְחָה הוּא : ○
- (ז) וְאִם מִנְחַת מִרְחֶשֶׁת קֶרֶבְנָךְ סֹלֶת בֶּשֶׂמֶן תִּעֲשֶׂה :
- (ח) וְהִבִּיֵּאתָ אֶת הַמִּנְחָה אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה מֵאֵלֶּה לִיקְנֹק וְהִקְרִיבָהּ אֶל הַכֹּהֵן וְהִגִּישָׁה אֶל הַמִּזְבֵּחַ :
- (ט) וְהָרִים הַכֹּהֵן מִן הַמִּנְחָה אֶת אֲזִכְרֹתֶיהָ וְהִקְטִיר הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁה רִיחַ נִיחֹחַ לִיקְנֹק :
- (י) וְהִנּוּחֲתָת מִן הַמִּנְחָה לְאֹהֶרֶן וּלְבָנָיו קִדְשׁ קִדְשִׁים מֵאֲשֵׁי יְקִנֹּק :
- (יא) כָּל הַמִּנְחָה אֲשֶׁר תִּקְרִיבוּ לִיקְנֹק לֹא תַעֲשֶׂה חֲמֵץ כִּי כָּל שָׂאֵר וְכָל דָּבָשׁ לֹא תִקְטִירוּ מִמֶּנּוּ אֲשֶׁה לִיקְנֹק :
- (יב) קֶרֶבן רֵאשִׁית תִּקְרִיבוּ אֹתָם לִיקְנֹק וְאֵל הַמִּזְבֵּחַ לֹא יַעֲלוּ לְרִיחַ נִיחֹחַ :
- (יג) וְכָל קֶרֶבן מִנְחָתְךָ בְּמֶלַח תִּמְלַח וְלֹא תִשָּׁבֵית מֶלַח בְּרִית אֱלֹהֶיךָ מֵעַל מִנְחָתְךָ עַל כָּל קֶרֶבְנָךְ תִּקְרִיב מֶלַח : ○
- (יד) וְאִם תִּקְרִיב מִנְחַת בַּפּוֹרִים לִיקְנֹק אָבִיב קְלוּי בְּאֵשׁ גֶּרֶשׁ כִּרְמֵל תִּקְרִיב אֶת מִנְחַת בַּפּוֹרִיךָ :
- (טו) וְנָתַתָּ עָלֶיהָ שֶׁמֶן וְשִׁמְתָּ עָלֶיהָ לְבִנָּה מִנְחָה הוּא :
- (טז) וְהִקְטִיר הַכֹּהֵן אֶת אֲזִכְרֹתֶיהָ מִגֶּרֶשׁ וּמִשְׁמֶנֶהּ עַל כָּל לְבִנְתָּהּ אֲשֶׁה לִיקְנֹק : פ

מאפה תנור

מרחשת		מחבת	רקיקי מצות	חלות מצות	סלת	קידוש המנחה
מביא את הסולת השמן והלבונה לבית המקדש ומקדש אותם בפיו קדושת דמים ואח"כ שמים אותו בכלי שרת ומקדשם קדושת הגוף						
נותן שמן לתוך הכלי ונותן הסולת עליו*						הכנתן
נותן שמן	נותן שמן	X	נותן שאר השמן	נותן שמן		מתן שמן השני
בולל את השמן עם הסולת						בלילה
לש את המנחה ומחלקו לעשר חלקים ומערך אותו ומקטר פניו במים				X		עשייתן
מניח את המנחה במרחשת (כלי עמוק) ואופה אותה מצה בתנור	מניח את המנחה במחבת (כלי שטוח) ואופה אותה מצה בתנור	אופה אותה מצות בקרקעית התנור (חלות עריכה עבה ורקיקין עריכה דקה)		X		אפיה
X	X	מושחן בשמן כמין כ"ו ייוני (X)**	X	X		משיחת שמן
פתות אותה פתים: כופל אותה לשתיים וחוזר וכופלה לארבע (ומבדילן) והולך ופותת עד שיהיה כל חלק כזית ונותנן בכלי שרת				X		פתיתה
יוצק שמן הנשאר על העיסה	יוצק שמן הנשאר על העיסה	X	X	יוצק שמן הנשאר על העיסה		יציקת שמן
נותן על המנחה הלבונה, ומגישה לקרן דרומית מערבית של המזבח. מסלק את הלבונה לצד אחד ואח"כ קומץ המנחה מצד השני ונותן את הקומץ לכלי שרת.*** מלקט את הלבונה מעל המנחה ושם אותה על הקומץ ומוליכן לראש המזבח. מולחן ומקטיר אותן על האש						הקרבתן

* לפי הרמב"ם אין מתן שמן בכלי במנחת מאפה תנור
 ** ו"א שהשמן הנשאר לכוהנים ו"א שחוזר ומושחן עד שכלה השמן
 *** אין קומץ במנחת כהן כי קרבה כולה על גבי המזבח. וגם מולח את כולה ומקריבה כליל על המזבח.

ויקרא פרק ה -- מנחת חריבה – מנחת חוטא (עשרון סולת חטה, ואין עמה שמן או לבונה)

- (א) וּנְפֹשׁ כִּי תַחֲטָא וְשָׁמְעָה קוֹל אֱלֹהִים וְהוּא עַד אוֹ רָאָה אוֹ יָדַע אִם לֹא יִגִּיד וְנִשְׂא עוֹנוֹ :
- (ב) אוֹ נָפֵשׁ אֲשֶׁר תִּגַּע בְּכָל דְּבַר טְמֵא אוֹ בְּנִבְלַת חַיָּה טְמֵאָה אוֹ בְּנִבְלַת בְּהֵמָה טְמֵאָה אוֹ בְּנִבְלַת שָׂרָץ טְמֵא וְנִעְלַם מִמֶּנּוּ וְהוּא טְמֵא וְאֲשֶׁם :
- (ג) אוֹ כִּי יִגַּע בְּטְמֵאֹת אָדָם לְכָל טְמֵאָתוֹ אֲשֶׁר יִטְמֵא בָּהּ וְנִעְלַם מִמֶּנּוּ וְהוּא יָדַע וְאֲשֶׁם :
- (ד) אוֹ נָפֵשׁ כִּי תִשָּׁבַע לְבִטָּא בְּשִׁפְתָיִם לְהַרְע אוֹ לְהִיטִיב לְכָל אֲשֶׁר יְבִטָּא הָאָדָם בְּשִׁבְעָה וְנִעְלַם מִמֶּנּוּ וְהוּא יָדַע וְאֲשֶׁם לְאַחַת מֵאֵלֶּה :
- (ה) וְהָיָה כִּי יִשָּׁע לְאַחַת מֵאֵלֶּה וְהִתְנַדָּה אֲשֶׁר חָטָא עָלֶיהָ :
- (ו) וְהִבִּיֵּאתָ אֶת אֲשֶׁמוֹ לִיקְנֹק עַל חֲטָאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא נִקְבָּה מִן הַצֶּאֱן כִּשְׁבָה אוֹ שְׁעִירַת עִזִּים לְחֲטָאת וְכִפָּר עָלָיו הַכֹּהֵן מִחֲטָאתוֹ :
- (ז) וְאִם לֹא תִגִּיעַ דָּו דִּי שָׁה וְהִבִּיֵּאתָ אֶת אֲשֶׁמוֹ אֲשֶׁר חָטָא שְׁתֵּי תָרִים אוֹ שְׁנֵי בְּנֵי יוֹנָה לִיקְנֹק אֶחָד לְחֲטָאת וְאֶחָד לְעֵלָה :
- (ח) וְהִבִּיֵּאתָ אֹתָם אֶל הַכֹּהֵן וְהִקְרִיב אֶת אֲשֶׁר לְחֲטָאת רֵאשׁוֹנָה וּמִלֵּק אֶת רֵאשׁוֹ מִמּוּל עֶרְפוֹ וְלֹא יִבְדִּיל :
- (ט) וְהָזָה מִדָּם הַחֲטָאת עַל קִיר הַמִּזְבֵּחַ וְהִנְשָׂאָר בְּדָם יִמְצָה אֶל יְסוֹד הַמִּזְבֵּחַ חֲטָאת הוּא :
- (י) וְאֵת הַשְּׁנֵי יַעֲשֶׂה עֵלָה כַּמִּשְׁפָּט וְכִפָּר עָלָיו הַכֹּהֵן מִחֲטָאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא וְנִסְלַח לוֹ : ○

(יא) ואם לא תשיג ידו לשתי תרים או לשני בני יונה והביא את קרבנו אשר חטא עשירת האפה סלת לחטאת לא ישים עליה שמן ולא יתן עליה לבנה כי חטאת היא :

(יב) והביאה אל הכהן וקמץ הכהן ממנה מלוא קמצו את אזכרתה והקטיר המזבחה על אשי יקנך חטאת הוא :

(יג) וכפר עליו הכהן על חטאתו אשר חטא מאחת מאלה ונסלח לו והיתה לכהן כמנחה : o

ויקרא פרק ו - תורת המנחה

(ז) וזאת תורת המנחה הקרב אתה בני אהרן לפני יקנך אל פני המזבח :

(ח) והרים ממנו בקמצו מסלת המנחה ומשמנה ואת כל הלבנה אשר על המנחה והקטיר המזבח ריח ניחוח אזכרתה ליקנך :

(ט) והנותרת ממנה יאכלו אהרן ובניו מצות תאכל במקום קדש בחצר אהל מועד יאכלוה :

(י) לא תאפה חמץ חלקם נתתי אתה מאשי קדש קדשים הוא כחטאת וכאשם :

(יא) כל זכר בבני אהרן יאכלנה חק עולם לדורותיכם מאשי יקנך כל אשר יגע בהם יקדש : p

מנחת חביתין (כ"ג כל יום מחציתה בבוקר ומחציתה בערב) **והינור** (כהן שעובד פעם ראשונה) (עשרון סולת חטה, ג' לוגי שמן וקומץ לבונה)

(יב) וידבר יקנך אל משה לאמר :

(יג) זה קרבן אהרן ובניו אשר יקריבו ליקנך ביום המשח אתו עשירת האפה סלת מנחה תמיד מחציתה בבקר ומחציתה בערב :

(יד) על מחבת בשמן תעשה מרבכת תביאנה תפיני מנחת פתים תקריב ריח ניחוח ליקנך :

(טו) והכהן המשיח תחתיו מבניו יעשה אתה חק עולם ליקנך כליל תקטר :

(טז) וכל מנחת כהן כליל תהיה לא תאכל : p

ויקרא פרק ז - לחמי תודה (20 עשרון סלת חטה וחצי לוג שמן)

(ט) וכל מנחה אשר תאפה בתנור וכל נעשה במרחשת ועל מחבת לכהן המקריב אתה לו תהיה :

(י) וכל מנחה בלולה בשמן וחרבה לכל בני אהרן תהיה איש כאחיו : p

(יא) וזאת תורת זבח השלמים אשר יקריב ליקנך :

(יב) אם על תודה יקריבו והקריב על זבח התודה חלות מצות בלולת בשמן ויקימי מצות משחים בשמן וסלת מרבכת חלת בלולת בשמן :

(יג) על חלות לחם חמץ יקריב קרבנו על זבח תודת שלמיו :

(יד) והקריב ממנו אחד מכל קרבן תרומה ליקנך לכהן הזרק את דם השלמים לו יהיה :

לחמי תודה	חלות חמץ חמץ	חלות מצה		
		רבוכה	רקיקים	חלות
40 חלות	10 חלות	10 חלות	10 חלות	10 חלות
20 עשרון סלת	10 עשרון סלת	10 עשרון סלת		
	עשרון לכל חלה	1/3 עשרון לכל חלה	1/3 עשרון לכל חלה	1/3 עשרון לכל חלה
חצי לוג שמן	אין שמן	1/4 לוג שמן	1/8 לוג שמן	1/8 לוג שמן
		דומה למנחת חביתין	דומה למנחה מאפה תנור רקיקי מצות	דומה למנחה מאפה תנור חלות מצות

(לז) זאת התורה לעלה למנחה ולחטאת ולאשם ולמלואים ולזבח השלמים :

(לח) אשר צנה יקנך את משה בהר סיני ביום צותו את בני ישראל להקריב את קרבניהם ליקנך במדבר סיני : p

ויקרא פרק כג - מנחת העומר (עשרון סלת שעורים מג' סאין של תבואה החדשה, לוג שמן וקומץ לבונה)

(ט) וידבר יקנך אל משה לאמר :

(י) דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם כי תבאו אל הארץ אשר אני נתן לכם וקצרתם את קצירה והבאתם את עמר ראשית קצירכם אל הכהן :

(יא) והניף את העמר לפני יקנך לרצונכם ממחרת השבת וניפנו הכהן :

(יב) ונעשיתם ביום הניפכם את העמר כבש תמים בן שנתו לעלה ליקנך :

(יג) ומנחתו שני עשרנים סלת בלולה בשמן אשה ליקנך ריח ניחוח ונסכה יין רביעת ההין :

(יד) ולחם וקלי וכרמל לא תאכלו עד עצם היום הזה עד הביאכם את קרבן אלהיכם חקת עולם לדורותיכם בכל משבתיכם : o

ושתי הלחם (חמץ) (ב' עשרונים סלת חיטים מג' סאין של תבואה החדשה, ואין עמה שמן או לבונה)

(טו) וספרתם לכם ממחרת השבת מיום הביאכם את עמר התנופה שבע שבתות תמימות תהינה :

(טז) עד ממחרת השבת השביעת תספרו חמשים יום והקרבתם מנחה חדשה ליקנך :

(יז) ממושבתיכם תביאו לחם תנופה שתיים שני עשרנים סלת תהינה חמץ תאפינה בכורים ליקנך :

(יח) והקרבתם על הלחם שבעת כבשים תמימים בני שנה ופר בן בקר אחד ואילם שנים יהיו עלה ליקנך ומנחתם ונסכיהם אשה ריח ניחוח ליקנך :

(יט) ונעשיתם שיער עזים אחד לחטאת ושני כבשים בני שנה לזבח שלמים :

(כ) והניף הכהן אתם על לחם הכפורים תנופה לפני יקנך על שני כבשים קדש יהיו ליקנך לכהן :

(כא) וקראתם בעצם היום הזה מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבדה לא תעשו חקת עולם בכל מושבתיכם לדורותיכם :

(כב) ובקצרכם את קציר ארצכם לא תכלה פאת שדך בקצרך ולקט קצירך לא תלקט לעני ולגר תעזב אתם אני יקנך אלהיכם : o

ויקרא פרק כד – לחם הפנים (כ"ד עשרונים סלת חיטים מכ"ד סאין של תבואה, ואין עמה שמן או לבונה)

(ה) וְלִקְחֹתָ סֹלֶת וְאָפִיתָ אֹתָהּ שְׂתִים עֶשְׂרֵה חֲלוֹת שְׁנֵי עֶשְׂרֵים יִהְיֶה הַחֲלָה הָאֶחָד:

(ו) וְשִׁמְתָּ אוֹתָם שְׂתִים מַעֲרֻכּוֹת שֵׁשׁ הַמַּעֲרֻכָּת עַל הַשִּׁלְחָן הַטְּהוֹר לִפְנֵי יְקֹנֶק:

(ז) וְנִתְּתָ עַל הַמַּעֲרֻכָּת לְבִנָּה זָכָה וְהִיתָה לְלֶחֶם לְאַזְכָּרָה אֲשֶׁה לִיקְנֹק:

(ח) בְּיוֹם הַשַּׁבָּת בְּיוֹם הַשַּׁבָּת יַעֲרֻכְנּוּ לִפְנֵי יְקֹנֶק תְּמִיד מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם:

(ט) וְהִיתָה לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו וְאָכְלֶהוּ בַּמִּקּוֹם קֹדֶשׁ כִּי קֹדֶשׁ קֹדָשִׁים הוּא לֹא מֵאֲשֵׁי יְקֹנֶק חֶק עוֹלָם: ○

במדבר פרק ה – מנחת חריבה – מנחת קנאות (עשרון קמח שעורה מלאה, ואין עמה שמן או לבונה)

(י) וְהִבִּיא הָאִישׁ אֶת אֲשֶׁתוֹ אֶל הַכֹּהֵן וְהִבִּיא אֶת קֶרְבָּנָהּ עֲלֶיהָ עֲשִׂירֵת הָאִיפָה קֶמַח שְׁעָרִים לֹא יִצַק עָלָיו שָׁמֶן וְלֹא יִתֵּן עָלָיו לְבִנָּה

כִּי מִנְחַת קְנָאוֹת הוּא מִנְחַת זָכְרוֹן מִזְכָּרֶת עוֹן:

(יז) וְהִקְרִיב אֹתָהּ הַכֹּהֵן וְהִעֲמִידָהּ לִפְנֵי יְקֹנֶק:

(יח) וְלִקַּח הַכֹּהֵן מִמֵּי קֹדָשִׁים בְּכָלִי חֲרֹשׁ וַיִּמֹן הַעֶפֶר אֲשֶׁר יִהְיֶה בְּקֶרֶקַע הַמִּשְׁכָּן יִקַּח הַכֹּהֵן וְנָתַן אֶל הַמַּיִם:

(יח) וְהִעֲמִיד הַכֹּהֵן אֶת הָאִשָּׁה לִפְנֵי יְקֹנֶק וַיִּכֹּר עָתָּה רֹאשׁ הָאִשָּׁה וְנָתַן עַל כַּפֶּיהָ אֶת מִנְחַת הַזָּכְרוֹן מִנְחַת קְנָאוֹת הוּא וּבִגְדֵי הַכֹּהֵן יִהְיוּ מִי הַמָּרִים הַמְאֻבָּרִים:

(כ) וְלִקַּח הַכֹּהֵן מִיַּד הָאִשָּׁה אֶת מִנְחַת הַקְּנָאוֹת וְהִנִּיף אֶת הַמִּנְחָה לִפְנֵי יְקֹנֶק וְהִקְרִיב אֹתָהּ אֶל הַמִּזְבֵּחַ:

(כ) וְקִמֵץ הַכֹּהֵן מִן הַמִּנְחָה אֶת אֲזֻכָּרֹתָהּ וְהִקְטִיר הַמִּזְבֵּחַתָּה וְאַחֵר יִשְׁקָה אֶת הָאִשָּׁה אֶת הַמַּיִם:

במדבר פרק טו – מנחת נסכים

(א) וַיְדַבֵּר יְקֹנֶק אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר: (ב) דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כִּי תִבְאוּ אֶל אֶרֶץ מוֹשְׁבַתְיִכֶם אֲשֶׁר אָנִי נֹתֵן לָכֶם:

(ג) וַעֲשִׂיתֶם אֲשֶׁה לִיקְנֹק עֲלֶיהָ אוֹ זֶבַח לְפִלֵּא נֹדָר אוֹ בְּנִדְבָה אוֹ בְּמַעַדִּיכֶם לַעֲשׂוֹת רֵיחַ נִיחֹחַ לִיקְנֹק מִן הַבֶּקֶר אוֹ מִן הַצֹּאן:

(ד) וְהִקְרִיב הַמַּקְרִיב קֶרְבָּנוֹ לִיקְנֹק מִנְחָה סֹלֶת עֶשְׂרוֹן בְּלוֹל בְּרִבְעֵית הַהֵינִן שָׁמֶן:

(ה) וַיִּין לְנֶסֶךְ רְבִיעֵית הַהֵינִן תַּעֲשֶׂה עַל הָעֵלָה אוֹ לְזֶבַח לְקָבֶשׁ הָאֶחָד:

(ו) אוֹ לְאֵיל תַּעֲשֶׂה מִנְחָה סֹלֶת שְׁנֵי עֶשְׂרִים בְּלוֹלָה בְּשָׁמֶן שְׁלֹשִׁית הַהֵינִן:

(ז) וַיִּין לְנֶסֶךְ שְׁלֹשִׁית הַהֵינִן תַּקְרִיב רֵיחַ נִיחֹחַ לִיקְנֹק:

(ח) וְכִי תַעֲשֶׂה בֶן בֶּקֶר עֲלֶיהָ אוֹ זֶבַח לְפִלֵּא נֹדָר אוֹ שְׁלָמִים לִיקְנֹק:

(ט) וְהִקְרִיב עַל בֶּן הַבֶּקֶר מִנְחָה סֹלֶת שְׁלֹשֶׁה עֶשְׂרִים בְּלוֹל בְּשָׁמֶן חֲצִי הַהֵינִן:

(י) וַיִּין תַּקְרִיב לְנֶסֶךְ חֲצִי הַהֵינִן אֲשֶׁה רֵיחַ נִיחֹחַ לִיקְנֹק:

(יא) כִּכָּה יַעֲשֶׂה לְשׂוֹר הָאֶחָד אוֹ לְאֵיל הָאֶחָד אוֹ לֶשֶׁה בְּקָבֶשִׁים אוֹ בְּעִזִּים:

(יב) כַּמִּסְפָּר אֲשֶׁר תַּעֲשׂוּ כִכָּה תַּעֲשׂוּ לְאֶחָד כַּמִּסְפָּרם:

(יג) כָּל הָאֲזֻרָח יַעֲשֶׂה כִכָּה אֶת אֵלֶּה לְהִקְרִיב אֲשֶׁה רֵיחַ נִיחֹחַ לִיקְנֹק:

(יד) וְכִי יָגוּר אֶתְכֶם גֵּר אוֹ אֲשֶׁר בְּתוֹכְכֶם לְדֹרֹתֵיכֶם וַעֲשֶׂה אֲשֶׁה רֵיחַ נִיחֹחַ לִיקְנֹק כַּאֲשֶׁר תַּעֲשׂוּ בֶן יַעֲשֶׂה:

(טו) הַקְהֵל חֻקָּה אַחַת לָכֶם וְלָגֵר הֵגֵר חֻקֹּת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם כָּכֶם כָּגֵר יִהְיֶה לִפְנֵי יְקֹנֶק:

(טז) תּוֹרָה אַחַת וּמִשְׁפָּט אֶחָד יִהְיֶה לָכֶם וְלָגֵר הֵגֵר אֶתְכֶם: